

WSTĘP

Przedstawiamy opracowanie o stanie przyrody gminy Siemyśl, jej zasobach i walorach. Przeprowadzona dzięki wspólnym działaniom Wojewody, Gminy oraz Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Szczecinie inwentaryzacja przyrodnicza dała zasób informacji, które pomogą przy podejmowaniu szeregu decyzji ważnych dla funkcjonowania gminy w zakresie zagadnień społecznych, ekonomicznych, kulturowych i gospodarczych, a także w skutecznej ochronie zasobów przyrodniczych.

Podjęte działania są zgodne z przyjętą przez Sejm RP uchwałą w sprawie ekologicznej polityki państwa, która zakłada jako naczelną zasadę w planowaniu i realizacji działań gospodarczych uwzględnienie potrzeb zachowania w jak najlepszym stanie środowiska przyrodniczego, bez czego byt i kondycja człowieka są zagrożone. Ochrona przyrody to również powinność wynikająca z międzynarodowych zobowiązań Polski, która jest sygnatariuszem szeregu aktów prawnych dotyczących ochrony przyrody na swoim terytorium.

Uzyskana w wyniku reformy administracji z 1999 roku duża możliwość samodzielnego działania i gospodarowania władz samorządowych kładzie na jej barki dużą odpowiedzialność w realizacji polityki ekologicznej państwa na szczeblu gminy.

Zasadniczą trudnością przy realizacji zapisów ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym i o ochronie przyrody jest niewystarczające rozpoznanie zasobów przyrodniczych danego obszaru. Brak wiedzy o miejscach bytowania rzadkich oraz ginących gatunków roślin i zwierząt, cennych ekosystemach stwarza potencjalne kolizje pomiędzy potrzebą zachowania wartości przyrodniczych, a zamierzeniami planistów jak i władz oraz mieszkańców danej gminy, pragnących dokonać zmiany przeznaczenia takiego terenu, zlokalizować na nim przedsięwzięcie gospodarcze, przeprowadzić drogę, gazociąg itp. Niezwykle pilne staje się przyjęcie takiego kierunku rozwoju, który umożliwi gospodarowanie przy pełnym poszanowaniu posiadanych walorów przyrody i przy zminimalizowanym zagrożeniu dla środowiska naturalnego.

Florę, faunę oraz przyrodę nieożywioną gminy Siemyśl cechuje silna degradacja, zwłaszcza na obszarze terenów mokradłowych uznanych w Europie za najcenniejsze i najbogatsze. Większa powierzchnia gminy jest mocno przekształcona przez wielkoobszarowe

rolnictwo, a także nierozmyślną działalność gospodarczą człowieka.

Wytypowanie do objęcia ochroną obszarów jako użytków ekologicznych i obszaru chronionego krajobrazu pozwoli na zachowanie oryginalnych i regionalnych cech przyrodniczych, biotycznych i abiotycznych gminy Siemyśl. Zapewni także ochronę tym walorom, które jeszcze pozostały i mogą się odnowić i rozbudować. Z tego powodu priorytetowym zadaniem jest natychmiastowe powołanie wytypowanych obszarów do ochrony i wdrożenie w życie zaleceń konserwatorskich wraz z ich egzekwowaniem w praktyce.

CEL, ZAKRES I METODA

Celem niniejszego opracowania jest dostarczenie władzom lokalnym, wojewodzie i innym służbom syntetycznej informacji o walorach przyrodniczych gminy. Wiedza ta pozwoli na świadome kształtowanie ładu przestrzennego gminy, uniknięcie pomyłek i potknięć planistycznych oraz kolizji i konfliktów pomiędzy służbami ochrony przyrody i organizacjami ekologicznymi, a planistami i lokalnym społeczeństwem reprezentowanym przez administrację samorządową.

Świadomość walorów, jakimi dysponuje gmina na gruncie zasobów przyrody, jej osobliwości i wartość ma pomóc w sporządzeniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz służyć w bieżącej pracy jako materiał wyjściowy przy podejmowaniu ważnych decyzji gospodarczych.

Opracowanie niniejsze zawiera szereg informacji otrzymanych w efekcie przeprowadzonej w latach 2001/02 inwentaryzacji przyrodniczej. Podstawą do jego wykonania były operaty szczegółowe sporządzone przez zespoły specjalistów. Zasady wykonania tych operatów określa instrukcja zatwierdzona przez Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Szczecinie pt. „Założenia metodyczne inwentaryzacji przyrodniczej gmin”.

Prace objęły trzy płaszczyzny tematyczne:

- inwentaryzację flory i roślinności,
- inwentaryzację fauny,
- inwentaryzację przyrody nieożywionej.

Wyniki inwentaryzacji szczegółowych przedstawiono w formie tekstowej i graficznej na mapach w skali 1: 10 000. Walory wykazane w tych opracowaniach zobrazowano na mapie w skali 1: 25 000 dokonując jednocześnie syntezy całości.

W szczególności naniesiono miejsca występowania rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt. Zaznaczono również obszary ważne dla bytu różnych grup zwierząt i wartościowe fragmenty szaty roślinnej.

Wyloniono w ten sposób strefy florystyczne i faunistyczne zajmujące nieraz znaczne obszary i komunikujące się między sobą tzw. korytarzami ekologicznymi. Powstała w efekcie mapa wartości przyrodniczych wiążąca zasadnicze grupy zagadnień.

W oparciu o opisy zawarte w operatach szczegółowych, konsultacje z ich wykonawcami oraz z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody wyznaczono obiekty powierzchniowe i punktowe o szczególnych walorach, proponując dla nich kwalifikację ochronną dopuszczoną w Ustawie z 16 października 1991r. o ochronie przyrody, tzn. - użytki ekologiczne, obszar chronionego krajobrazu i pomniki przyrody.

Wskazano miejsca, gdzie znajdują się pojedyncze obiekty już objęte ochroną, tj. stanowiska zwierząt, drzewa pomnikowe, parki i głazy oraz obiekty zaproponowane do ochrony, które przedstawiają dużą wartość przyrodniczą.

Wykazano ponadto cenne obszary, dla których nie przedstawiono propozycji formalnego objęcia ochroną, ale które z mocy prawa powinny być chronione jako miejsca rozrodu i regularnego przebywania gatunków chronionych i należy je uwzględnić w planach zagospodarowania przestrzennego gminy.

Zawartość mapy „Waloryzacja przyrodnicza” w syntetyczny sposób przedstawia legenda zamieszczona na planszy (ANEKS 6).

Wszystkie kategorie powierzchniowych obiektów chronionych podzielono na:

- **istniejące**, tj. te, dla których istnieją formalne akty prawne powołujące je,
- **przewidziane do ochrony**, tj. te, dla których istnieje złożony formalnie projekt i te, które proponujemy w niniejszym opracowaniu.

Jako osobną część opracowania, w ANEKSIE zamieszczono wykazy:

Listę gatunków roślin z terenu gminy

Fitosocjologiczny wykaz zbiorowisk roślinnych

Listę gatunków zwierząt z terenu gminy

Wykaz skrótów zastosowanych w tekście:

UE - użytek ekologiczny

OCHK - obszar chronionego krajobrazu

PP - pomnik przyrody

OC - obszar cenny

ESPOCH - Ekologiczna Sieć Obszarów Chronionych

A1, B6 itp. - określenia lokalizacji na mapie „Waloryzacja przyrodnicza” zawarte w tabelach.

Ilekoć w opracowaniu wspomina się Ustawę o ochronie przyrody, to mówi się o Ustawie z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114 poz.492 ostatnie zmiany Dz. U. Nr 3 poz. 21 z 2001r.).

Dla proponowanych obiektów chronionych przedstawiono wskazania konserwatorskie mające nadać kierunek zagospodarowania tych miejsc lub wskazać istniejące zagrożenia.

Podstawowe wskazania ochronne zawierają akty prawne dotyczące ochrony przyrody (ustawy i rozporządzenia, ANEKS 4), które są wystarczającym zabezpieczeniem zachowania wartości przyrodniczych, pod warunkiem oczywiście pełnego poszanowania ustaleń wspomnianych aktów. Szczegółowe wytyczne będące pewnym uzupełnieniem bądź wyjaśnieniem istniejących przepisów podano w miarę potrzeby przy opisach konkretnych obiektów.

W opracowaniu wykorzystano informacje zawarte w operatach szczegółowych w zasobach Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody i w zasobach własnych Biura.

Projekt całości został skonsultowany z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody.

UWAGA!

Dla potrzeb studium nie jest konieczne uszczegółowienie informacji przyrodniczych o prezentowanych obiektach, stąd też pewne skróty i uproszczenia. W razie konieczności uzyskania bardziej precyzyjnych informacji należy zgłosić się do Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody posiadającego pełną dokumentację inwentaryzacyjną.

Cytowana w opracowaniu literatura dotyczy spisów piśmiennictwa zamieszczonych w poszczególnych operatach szczegółowych. Na końcach rozdziałów podano jedynie pozycje nie ujęte w tych spisach.

I. CZĘŚĆ OGÓLNA

1. Położenie

Gmina Siemyśl położona jest w północnej części województwa zachodniopomorskiego w odległości 9 km od Kołobrzegu i 30 km od Koszalina. Powierzchnia gminy wynosząca 107 km² oraz liczba ludności – 3450 wskazują, że należy ona do najmniejszych gmin w województwie.

W strukturze administracyjnej państwa gmina Siemyśl należy do powiatu kołobrzeskiego. Z obszarem gminy Siemyśl graniczą cztery gminy:

- gmina Trzebiatów – 6600 m,
- gmina Kołobrzeg – 17600 m,
- gmina Gościno – 19750 m,
- gmina Rymań – 21550 m.

2. Charakterystyka społeczno-gospodarcza obszaru gminy

Główną funkcją gminy Siemyśl jest rolnictwo. Rolniczy charakter gminy wynika przede wszystkim z dużego udziału użytków rolnych w całym obszarze gminy, znacznie wyższego od przeciętnego wskaźnika w regionie zachodniopomorskim. Sposób użytkowania powierzchni gminy przedstawia się następująco:

<u>Razem użytki rolne</u>	7940 ha	74,0%
Grunty orne	6847 ha	63,8%
Łąki trwałe	716 ha	6,7%
Pastwiska trwałe	362 ha	3,4%
Sady	15 ha	0,14%
<u>Lasy i zadrzewienia</u>	1878 ha	17,5%
<u>Wody</u>	110 ha	1,0%
<u>Obszary pozostałe</u>	797 ha	7,4%

Użytki rolne zajmują niemal trzy czwarte powierzchni ogólnej gminy, a wśród nich ponad 85% stanowią grunty orne. Charakteryzują się one brakiem zakrzaczeń i zadrzewień śródpolnych oraz brakiem śródpolnych miedz i wodnych oczek śródpolnych oraz dużymi powierzchniami założeń uprawnych, co cechuje prymitywną gospodarkę ekologiczną gminy. Trwałe użytki zielone zajmują znaczącą pozycję, zaś sady niewielką. Większość mieszkańców utrzymuje się z rolnictwa. Typowo rolnicze tereny gminy Siemyśl są mocno zdegradowane i przekształcone antropogenicznie.

Gmina Siemyśl charakteryzuje się niską lesistością. Lasy występują głównie na obrzeżach w części wschodniej, wzdłuż dolin rzecznych oraz w małych, nielicznych kompleksach na pozostałym terenie. Głównym gatunkiem lasotwórczym jest sosna. Tak niska lesistość jest wynikiem znacznych trzebieży, jakie miały miejsce w średniowieczu, ponieważ już w XVI w. lasy zajmowały na terenie dzisiejszej gminy poniżej 30% obszaru.

Łąki i pastwiska występują głównie wzdłuż dolin rzecznych Błotnicy, a zwłaszcza Dębosznicy oraz lokalnie w obniżeniach terenowych.

⇒ DEMOGRAFIA

Ludność gminy wynosi 3451 mieszkańców, z czego 2104 znajduje się w wieku produkcyjnym [18-59(K); 18-64(M)], 950 w wieku przedprodukcyjnym, a 397 – poprodukcyjnym.

Ludność rozmieszczona jest nierównomiernie, ponad połowa mieszkańców zgrupowana jest w trzech miejscowościach: Siemyślu, Charzynie i Trzyniku. Na terenie gminy rozlokowanych jest kilkanaście miejscowości, które tworzą 11 sołectw: Siemyśl, Charzyno, Trzynik, Niemierze, Kędrzyno, Byszewo, Białokury, Świecie Kołobrzeskie, Morowo, Nieżyn i Unieradz.

Odsetek zatrudnionych wynosi 46 % ludności w wieku produkcyjnym. Najwięcej osób zatrudnionych jest w rolnictwie (60%) oraz w produkcji i przetwórstwie – 20%. Liczbę bezrobotnych w gminie szacuje się na około 15 %.

⇒ GOSPODARKA

Gospodarka gminy uzależniona jest ze względu na areał gruntów rolnych i liczbę zatrudnionych od rolnictwa. Pozostała działalność gospodarcza posiada dużo mniejsze znaczenie. Funkcjonuje tu jednak kilka zakładów przetwórczych takich jak:

- zakłady przetwórstwa rybnego: „Nord Fish” w Charzynie i „Rybak” w Unieradzu,
- zakład przemysłu drzewnego: „Trakbud” w Byszewie,
- zakład produkcji sprzętu wędkarskiego w Kędrzynie,
- zakład sprzętu dla przemysłu spożywczego: „Konsorcjum Andziak” w Białokurach,
- ośrodek obsługi rolnictwa GS Samopomoc Chłopska w Siemyślu.

3. Charakterystyka fizjograficzna obszaru gminy

3.1. Regionalizacja

a) regionalizacja fizyczno-geograficzna obszaru gminy

Uwzględniając regionalizację fizyczno-geograficzną Polski lokalizacja obszaru gminy Siemyśl przedstawia się następująco:

- prowincja: **Niż Środkowoeuropejski**
- podprowincja: **Pobrzeże Południowobałtyckie**
- makroregion: **Pobrzeże Szczecińskie, Pobrzeże Koszalińskie**
- mezoregion: **Równina Gryficka, Równina Białogardzka.**

Zdecydowana większość gminy Siemyśl (>98%) położona jest w mezoregionie Równina Gryficka, będącej częścią składową Pobrzeża Szczecińskiego (wg podziału Kondrackiego). Równina ta obejmuje pas wysoczyzn morenowych, które są w kilku miejscach porożcinane z północy na południe wąskimi rynnymi glacialnymi, wykorzystywanymi przez niektóre rzeki Pomorza. Gmina Siemyśl leży we wschodniej części Równiny Gryfickiej.

Od wschodu graniczy z mezoregionami Pobrzeża Koszalińskiego. O przynależności gminy Siemyśl do Pobrzeża Szczecińskiego zadecydowały właściwości poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego w szczególności: budowy geologicznej i rzeźby terenu, warunków wodnych i glebowych.

b) regionalizacja geobotaniczna

Według podziału geobotanicznego Polski Szafera (1972) gmina Siemyśl leży w:

- państwo: **Holarktyka**
- obszar: **Eurosyberyjski**
- prowincja: **Niżowo-wyżynna, środkowoeuropejska**
- dział: **Bałtycki Pomorski**
- poddział: **Pas Równin Przymorskich i Wysoczyzn Przymorskich**
- kraina: **Pobrzeże Bałtyckie.**

Najważniejszymi składnikami szaty roślinnej krainy Pobrzeża Bałtyckiego są torfowiska wrzoścowe i lasy bukowe oraz mieszane występujące tutaj tylko na wzgórzach moreny czołowej. Osobliwością florystyczną jest jarzab szwedzki, który nie sięga głębiej w

kierunku lądu. Drugą rośliną leśną, głównie przymorską jest wiciokrzew pomorski, pnącz charakterystyczny dla lasów omawianej krainy. Pnącz ten rośnie zarówno w buczynach, jak i w olszynach, wilgotnych borach sosnowych i lasach sosnowo-mieszanych.

c) regionalizacja zoogeograficzna

Według podziału zoogeograficznego gmina Siemyśl należy do:

- królestwa: **Arctogea**
- dzielnic: **Europejsko-Obskiej**
- krainy: **Południowobałtyckiej.**

d) regionalizacja przyrodniczo-leśna

Według regionalizacji przyrodniczo-leśnej lasy gminy Siemyśl należą do:

- krainy: **Bałtyckiej**
- dzielnic: **Pobrzeża Słowińskiego**
- mezoregionu: **Równiny Słupskiej.**

Mezoregion Równiny Słupskiej ze względu na przewagę urodzajnych gleb wytworzonych z gliny morenowej ma charakter rolniczy. Lasy porozrzucane w postaci niewielkich kompleksów zajmują głównie utwory mniej żyzne.

4. Charakterystyka lasów

Gmina Siemyśl charakteryzuje się niską lesistością. Lasy i zadrzewienia zajmują obszar 1878 ha (w tym zadrzewienia 234 ha), co stanowi zaledwie 14,4 % powierzchni gminy. Lasy są położone głównie w części północnej i południowo-wschodniej.

W strukturze własności dominują lasy publiczne (1677 ha), będące pod zarządem Lasów Państwowych Skarbu Państwa, administrowane przede wszystkim przez Nadleśnictwo Gościno i w znikomym stopniu Nadleśnictwo Gryfice.

W regionalizacji przyrodniczo-leśnej lasy gminy Siemyśl należą do Krainy Bałtyckiej, Dzielnic Pobrzeża Słowińskiego, Mezoregionu Równiny Słupskiej. Mezoregion ten, ze względu na przewagę urodzajnych gleb wytworzonych z gliny morenowej, ma charakter rolniczy. Lasy, porozrzucane w postaci niewielkich kompleksów, zajmują głównie utwory mniej żyzne.

Pod względem typologii siedlisk leśnych dominują siedliska boru mieszanego świeżego, które zajmują ok. 50% powierzchni leśnej i są rozmieszczone w Leśnictwie Charzyno oraz w Leśnictwie Trzynie, na północ od drogi Drozdowo-Trzynie. W północno-wschodniej części gminy (Leśnictwo Charzyno występuje miejscami słabsze siedlisko boru świeżego. Przy jeziorze Kamienica (Leśnictwo Trzynie) występują najżyźniejsze siedliska lasu świeżego i lasu mieszanego świeżego a w dolinie rzeki Błotnicy siedliska wilgotne: bór mieszany wilgotny oraz ols i ols jesionowy.

Głównym gatunkiem lasotwórczym jest sosna, jedynie na siedliskach lasu świeżego i lasu mieszanego świeżego buk i dąb. Sosna tworzy drzewostany wszystkich klas wieku z przewagą młodych do 40 lat, natomiast buk i dąb drzewostany powyżej 50-80 lat.

Duża część lasów gminy Siemysł została uznana jako lasy ochronne, chroniące środowisko wodne, mające szczególne znaczenie dla obronności i bezpieczeństwa państwa (las Leśnictwa Charzyno stanowiące strefę ochronną dla obiektów wojskowych znajdujących się na terenie gminy Kołobrzeg), czy też lasy o charakterze zbliżonym do naturalnego (oddział 212d na terenie Leśnictwa Trzynie), starodrzew bukowo-dębowy na siedlisku lasu świeżego oraz oddz. 223g, również starodrzew bukowo-dębowy na siedlisku lasu świeżego z pokrywą zazielenioną m.in. z licznymi okazami wiciokrzewu pomorskiego. Na obszarze lasów ochronnych prowadzona jest gospodarka leśna zapewniająca maksymalizację funkcji, dla których lasy te zostały uznane za ochronne m.in. przez ograniczenie stosowania zrębów zupełnych, ograniczenie regulacji stosunków wodnych, ograniczenie odwadniania bagien śródleśnych, preferowanie naturalnego odnowienia lasów, kształtowanie struktury gatunkowej i przestrzennej lasu zgodnie z warunkami siedliskowymi.

Lasy stanowią również strefy pełnej ochrony stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków województwa koszalińskiego, obejmujące 3 grodziska i jedną osadę słowiańską (oddz.217g, 292b i 295A,b,c,d,f).

5. Stosunki wodne

Obszar gminy odwadniany jest przez dwie rzeki Dębosznicę i Błotnicę, należące do zlewni jeziora Resko Przymorskie.

Dębosznica wypływa z rozległego zmeliorowanego obniżenia poza południowymi granicami gminy. Długość rzeki na terenie gminy wynosi 16,1 km, co stanowi ok. 50% jej całkowitej długości. Płynie wyraźną, głęboką ale płaską i zatorfioną doliną o szerokości od

300 do 500 m. Miejscami rozszerza się do 900 m, jak na przykład w okolicach Siemyśla. Na odcinku Trzynik - Świecie koryto jest uregulowane, a łąki zmeliorowane. Na terenie gminy Dębosznica przyjmuje dwa dopływy: prawobrzeżny Łądówkę i lewobrzeżny Lniankę. W cieku Dębosznica, w początkowym biegu poza obszarem gminy Siemyśl czystość wód klasyfikowana jest w II klasie. Na odcinku południowego terenu gminy wody znajdują się w III klasie czystości, natomiast na odcinku końcowym (większość obszaru gminy i jej ujście do jeziora Resko Przymorskie) rzeka ta prowadzi już wody pozaklasowe.

Rzeka Błotnica jest nieco krótsza (15,4 km długości w obrębie gminy) wypływa z jeziora Kamienica i płynie dobrze wykształconą doliną, wykorzystując rynnę subglacialną. Jej dolina posiada bardziej nieregularny kształt i nie wyrównany spadek. Miejscami płynie spokojnie, a miejscami wartkim nurtem. Szerokość doliny jest bardzo zmienna i waha się od poniżej 100 m w okolicach Nieżyna do ponad 1000 m na północ od Unieradza. Część doliny od Unieradza do Niemierza jest zmeliorowana, a sama rzeka nie przyjmuje większych dopływów. Błotnica na całej długości klasyfikuje się między II a III klasą czystości wód, tylko u źródeł poza obszarem gminy jej wody zaliczane są do I klasy czystości.

Gmina Siemyśl posiada jedynie dwa jeziora o powierzchni powyżej 10 ha: jezioro rynnowe Kamienica o pow. 65 ha, średniej głębokości 5,9 m oraz jezioro Trzynik Duży (10,6 ha). Pozostałe zbiorniki posiadają powierzchnię poniżej 3 ha, a zaliczamy do nich na przykład Jezioro Trzynik Mały (pow. 2,81 ha). Trzy największe jeziora zlokalizowane są w południowo-wschodniej części gminy. Położone są one w wyraźnie wykształconych dolinach, ich zbocza porośnięte są lasami, a woda jest czysta.

Dość licznie natomiast występują niewielkie oczka wodne występujące w zagłębieniach wytopiskowych na wysoczyźnie, szczególnie w środkowej części gminy.

6. Klimat

Klimat okolic Siemyśla, należy do chłodniejszych obszarów w makroregionie Pomorza Zachodniopomorskiego. Średnia roczna temperatura powietrza waha się od 6,8 C° do około 7,0 C°. Temperatura okresu letniego od 15,6 C° do 15,8 C°, okresu zimowego od -1,5 C° do -1,6 C°. Średnia temperatura miesiąca najcieplejszego (lipca) waha się od 16,3 C° do 16,5 C°, natomiast miesiąca najzimniejszego (lutego) - 2,5 C°. Liczba dni gorących z temperaturą maksymalną > 25 C° wynosi średnio około 20 w roku. Amplituda temperatur skrajnych - średnia miesięczna temperatura maksymalna w lipcu 21,7 C°, średnia miesięczna

temperatura minimalna lutego - 6,2 C°, natomiast amplituda liczona dla średnich rocznych (temperatura maksymalna 12,0 C° i temperatura minimalna -3,1 C°) wynosi 15,1 C°.

Wartości te wskazują na bardziej kontynentalny charakter klimatu tego mezoregionu w porównaniu z sąsiednimi. Przymrozki wiosenne trwają jeszcze nawet do 15 maja, a jesienne rozpoczynają się już od 5 października.

Okres bezprzymrozkowy jest krótki i wynosi około 150 dni. Zima rozpoczyna się przed końcem grudnia i trwa ponad 60 dni. Dni z odwilżą jest około 30. Pokrywa śnieżna pojawia się już po 25 listopada, a zanika na początku kwietnia, średnia liczba dni z pokrywą śnieżną w roku wynosi 60 dni. Okres wegetacji jest opóźniony, rozpoczyna się 7 kwietnia i trwa bardzo krótko, bo poniżej 210 dni. Roczna suma opadów waha się w granicach 680-750 mm. Na okres letni przypada około 220 mm opadu, a na okres zimowy nieco ponad 130 mm. Najobfitszym miesiącem w opady jest lipiec - średnio 90 mm, najniższe opady zaobserwowano w lutym 36 mm.

Obszar gminy, ze względu na swoje położenie, leży w zasięgu wpływów morskich. Wg podziału Prawdzica na krainy rolniczo-klimatyczne gmina Siemyśl leży w II rejonie Gryficko - Białogardzkim. Kraina ta stanowi obszar przejściowy pomiędzy krainą I Bałtycką (stosunkowo łagodną, skąpą w opady), a krainą III Pojezierną (znacznie chłodniejszą i obfitującą w opady).

Klimat lokalny analizowany z punktu widzenia osadnictwa jest korzystny w obrębie wysoczyzn morenowych. Charakteryzują się te tereny dobrym przewietrzaniem, korzystnym nasłonecznieniem, prawidłowymi stosunkami wilgotnościowymi. Korzystny jest stan sanitarny powietrza. W obrębie kompleksów leśnych panują korzystne pod względem zdrowotnym warunki klimatyczne, zwłaszcza w lasach iglastych na siedliskach boru świeżego. Gorsze warunki klimatyczno-zdrowotne występują w obrębie zatorfionych dolin rzecznych. Występuje tu nadmierna wilgotność powietrza, częste zaleganie mgieł i słabe przewietrzanie.